

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 19Csp/114/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0019204637
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agáta Štefaničová
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2020:0019204637.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Michalovce sudkyňou JUDr. Agátou Štefaničovou v spore žalobcu Intrum Slovakia, s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtna 48, 810 00 Bratislava, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtna 48, 810 00 Bratislava, proti žalovanej P. zastúpenej Centrom správnej pomoci, Topolianska 2829/174, 071 01 Michalovce, o zaplatenie 1898,18 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

- I. Konanie v časti o zaplatenie 52,14 Eur zastavuje.
- II. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 1.846,04 Eur, úrok z omeškania 5% ročne zo sumy 1846,04 Eur od 2.12.2016 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- III. Priznáva žalobcovi právo na náhradu trov konania v pomere 94,50%.
- IV. Vzájomnú žalobu žalovanej proti žalobcovi zamietá.
- V. Žalobcovi právo na náhradu trov konania zo vzájomnej žaloby nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu 28.6.2020 domáhal proti žalovanému zaplatenia 1898,18 Eur s príslušenstvom a trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že jeho právny predchodca uzavrel so žalovaným dňa 09.09.2013 zmluvu o pôžičke č. 7124149 / 4590501845, na základe ktorej poskytol Žalobca Žalovanému pôžičku vo výške 3000 Eur. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 56 mesačných splátkach v sume 94.81 Eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 5309.36 Eur. Do dňa podania žaloby Žalovaný z vyššie uvedenej zmluvy uhradil sumu 3298.81 Eur. Vzhľadom na to, že Žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, Žalobca listom z dňa 28.09.2016 - Predžalobná upomienka, vyzval Žalovaného k úhrade dlžných splátok, na čo poskytol Žalovanému dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Súčasne Žalobca Žalovaného upozornil, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, Žalobca bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaný ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradil. Žalobca využil svoje oprávnenie a dňa 19.11.2016 úver zosplatnil, o čom bol Žalovaný informovaný listom z dňa 26.11.2016. Ku zosplateniu samotnému došlo až po márnom uplynutí dostatočne dlhej dodatočnej lehoty na plnenie, a to vo vzťahu ku splátke splatnej bezprostredne pred zosplatením. Splátka uvedená v Predžalobnej upomienke je len najstaršou omeškanou splátkou, táto však neurčuje začiatok plynutia premĺčacej lehoty. Neuhradením aspoň splátky uvedenej v Predžalobnej upomienke sa Žalovaný dostal do omeškania viac než 3 mesiace, a teda súčasne Žalobcovi vzniklo v zmysle §53 ods.9 Obč.Z oprávnenie vyhlásiť dlh za splatný v celom rozsahu naraz.

2. Celkový dlh Žalovaného ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 1898.18 Eur. Žalobca si týmto zároveň uplatňuje zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznamení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou, kde je obvyklá doba na doručenie najviac 5 dní. V zmysle článku 15.2 zmluvných podmienok sa zásielka považuje za doručení piatym dňom od podania na poštovú prepravu. Zmluvnú pokutu, evidovanú v priloženom Prehľade splátok a úhrad v stĺpci „Pokuta“ v sume 224.18 Eur, si Žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Ku dňu podania žalobného návrhu mal Žalovaný uhradiť sumu 5144.85 Eur /označené v Prehľade splátok a úhrad ako stĺpec „Splátka“/. Uvedenú sumu (ďalej ako „istina“) tvorí: súčet predpísaných splátok do zosplatnenia dlhu („suma splátok“) a suma po zosplatnení: Počet splátok Výška splátky Suma splátok (počet*výška) Suma po zosplatnení Spolu Istina (Eur) 30
4 94,81 93,56 2844,3+374,24= 3218,54 1926,31 = 5144.85 Ku dňu podania žalobného návrhu Žalovaný uhradil sumu 3298.81 Eur, ktoré sú riadnymi splátkami poskytnutého finančného plnenia. Uvedená suma je v Prehľade splátok a úhrad evidovaná v stĺpci „Úhrada“. Súčasťou pohľadávky Žalobcu a sú aj náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky, ktoré si Žalobca v tomto konaní uplatňuje vo výške 52.14 Eur /označené na konci výpisu ako stĺpec „MP3“/. V zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka sú príslušenstvom pohľadávky aj náklady spojené s jej uplatnením t.j. v predmetnej veci sú týmito nákladmi náklady spojené s vymáhaním pohľadávky. Na základe vyššie uvedeného, celkovú výšku dlžnej sumy Žalovaného ku dňu podania návrhu tvorí: Istina + Náklady na vymáhanie - Prijaté úhrady = Žalovaná suma 5144.85 Eur + 52.14 Eur - 3298.81 Eur = 1898.18 Eur. Zostatok pohľadávky evidovaný v Prehľade splátok a úhrad /stĺpec „Zostatok“/ zahŕňa aj zmluvnú pokutu vo výške 224.18 Eur /stĺpec „Pokuta“/, ktorú si Žalobca v tomto konaní neuplatňuje : zostatok - pokuta = Žalovaná suma 2122.36 Eur - 224.18 Eur = 1898.18 Eur

3. Žalobca na preukázanie svojho nároku predložil zmluvu o pôžičke, zmluvné podmienky, prehľad splátok a úhrad, predžalobnú upomienku, oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti.

4. Súd podľa návrhu žalobcu vydal vo veci platobný rozkaz, proti ktorému podala žalovaná v zákonnej lehote odpor, v ktorom uviedla, že nárok žalobcu je nedôvodný a neopodstatnený a neuznáva ho v celom rozsahu. Zároveň vzniesla námietku premlčanie, pretože zosplatnenie úveru nastalo pre splátky nezaplatenú 20.1.2016 a od tej doby uplynulo obdobie dlhšie ako tri roky. Uviedla, že úverová zmluva je spotrebiteľská. Ide o formulárovú zmluvu, ktorú jej predložil veriteľ a bola koncipovaná tak, že nezabezpečuje rovnosť a vyváženosť účastníkov zmluvného vzťahu. Obsah zmluvy nemohla ovplyvniť a musela ju podpísať ako celok. V zmluve absentujú povinné náležitosti zmluvy, ako je správna výška RPMN, chýba údaj o konečnej splatnosti, splátka nie je rozdelená na istinu a úrok a ďalšie, na základe čoho sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, tiež je v zmluve neprimeraná úroková sadzba 32%. Veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou, preto nie je oprávnený požadovať jednorázové splatenie úveru a úver je z toho dôvodu aj bezúročný a bez poplatkov pre hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. Splácanie úveru nebolo dojednané určite a zrozumiteľne, zmluvná odmena nebola dojednaná určite a zrozumiteľne a bola v rozpore s dobrými mravmi, zabezpečenie v zmluve bolo v rozpore so zákonom a dobrými mravmi. Sankcie neboli dojednané určite a zrozumiteľne a v rozpore s dobrými mravmi. Žalovaný požaduje zmluvnú pokutu vo výške 10% z dlžnej splátky, pričom zo zmluvy nie je určitá a zrozumiteľná výška úveru. Veriteľ si tiež svojvoľne, a jednostranne uplatnil realizáciu zabezpečenia v neprospech slabšej zmluvnej strany, čo je dôvodom pre súdnu kontrolu zmluvy a určenie, či tu právo a právny vzťah je alebo nie je, či je zmluva platná alebo nie je a či úver je alebo nie je platný. Zmluva neobsahuje konečný dátum splatnosti, preto ak by sú mal za to, že zmluva uzavretá medzi stranami sporu je platná, musel by posúdiť, či táto zmluva bola ukončená alebo trvá, resp. či je úver bezúročný a bez poplatkov. Poukázal na ustanovenia §§ 37 a 39 Občianskeho zákonníka a na rozpor s dobrými mravmi, ak je cena úveru niekoľkonásobne vyššia ako cena úveru poskytovaná bankami.

5. Žalovaný preto žiadal vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 298,81 Eur ako rozdiel medzi poskytnutým úverom (3000,00 Eur) a uhradenou sumou žalovaným (3298,81 Eur). Znovu poukázal, že nemohol ovplyvniť obsah jednotlivých ustanovení, nakoľko tieto boli vopred predtlačné, veriteľ v snahe obísť zákon určil režim právneho vzťahu svojvoľne, avšak vzhľadom na povahu účastníkov, obsah zmluvy a vopred pripravený obsah zmluvy na predtlačnom formulári treba zmluvu posudzovať ako spotrebiteľskú.

6. Žalobca vo vyjadrení k odporu uviedol, že zmluva bola riadne podpísaná oboma zmluvnými stranami. V zmysle uvedeného tak boli splnené základné zákonné predpoklady pre platnosť právneho úkonu. Žalovaný rovnako tak nebol k podpisu zmluvy žiadnym spôsobom nútený a túto nepodpísal pod nátlakom. Zmluva rovnako tak neobsahuje žiadne neprijateľné zmluvné podmienky, pričom žalovaný bol s parametrami zmluvy riadne oboznámený a tieto boli konkretizované vo forme zmluvných podmienok, s ktorými bol žalovaný riadne oboznámený. Podaný odpor obsahuje len množstvo všeobecných tvrdení bez bližšej konkretizácie. Vo vzťahu k poskytnutiu finančných prostriedkov žalobca produkoval dostatočné dôkazy na preukázanie konkrétnych tvrdení, pričom je povinnosťou žalovaného dostupnými dôkaznými prostriedkami preukázať svoje tvrdenia. Tvrdenia protistrany sú účelové bez konkrétneho základu, nakoľko podaný odpor je len spochybnením všetkých žalobcom tvrdených skutočností. Žalobca jasne zdôraznil, že v konaní si nárok titulom zmluvnej pokuty neuplatňuje, a preto sa nemôže jednať o neprijateľnú podmienku. Žalovaný bol pri podpise zmluvy riadne oboznámený s tým akú istinu a aké príslušenstvo bude povinný platiť, teda zmluva dostatočne popisuje odplatu za poskytnutý úver. Rovnako tak nie je nutné vyjadrovať sa k údajným neprijateľným podmienkam spočívajúcim v dohode o zrážkach zo mzdy resp. zmluvnej pokute, nakoľko žalobca si v tomto konaní neuplatňuje svoj nárok titulom uvedených inštitútov. Žalobca uviedol, že uzatvorená zmluva aj s poukazom na výrok rozsudku Súdneho dvora EÚ (tretia komora) zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15 obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti. Žalobca vo vzťahu k náležitosti rozpisu splátok odkázal na aktuálne uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22.02.2018, sp. zn. 3 Cdo 146/2017. Ďalej uviedol, že z hľadiska teórie práva a právnej sily jednotlivých predpisov je potrebné dodržiavať právne akty Európskej únie, teda že vnútroštátne zákony sa musia vykladať vo svetle práva Európskej únie. Pokiaľ nie je možné priznať smernici priamy účinok nastupuje do popredia nepriamy účinok právnych aktov Európskej únie. Nepriamy účinok smerníc je vyjadrením potreby tzv. eurokonformného výkladu, teda že zákonodarca členského štátu musí prijímať predpisy, ktoré nie sú v rozpore s právom, ktoré z hľadiska postavenia disponuje vyššou právnou silou. Pokiaľ teda došlo k nesprávne výkladu znenia smernice, kde slovenský zákonodarca išiel nad rámec ustanovení smernice, uvedené konanie by malo mať rovnaké právne účinky ako v prípadoch keď je smernica aplikovaná nesprávne, resp. nie je transponovaná v predpísanej transpozičnej lehote. V takom prípade sa môžu tak právnické ako aj fyzické osoby dovoľávať práv a povinností vyplývajúcich priamo z aktu Európskej únie. Pokiaľ smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES jasne deklaruje, že rozpis splátok v členení na istinu, úroky a poplatky nie je potrebný, zákonodarca musí tento právny výklad dodržiavať. Nie je možné tak konať a rozhodovať v rozpore so znením právnych aktov Európskej únie, ku ktorým vyššie uvedená smernica nepochybne patrí. Žalobca je toho názoru, že úroková sadzba je v zmluve zreteľne vyjadrená, pričom k jej údajnej neprimeranosti uviedol, že pokiaľ ide o ročnú úrokovú sadzbu vo výške 32,00 %, na ktorú protistrana poukazuje, treba zdôrazniť, že úrokovú sadzbu ako aj zmluvu treba posudzovať podľa právneho predpisu platného a účinného v čase podpisu zmluvy. Posledná zmena pred prijatím zákona č. 106/2014 Z.z., ktorým sa od 1. júna 2014 nanovo upravila výška odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov bola vykonaná v súvislosti s novelou zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. S účinnosťou od 1.6.2010 novela zákona č. 129/2010 Z. z. spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov zmenila aj § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ktorý po novele uvádzal: „Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.“ Dôvodová správa k zákonu č. 129/2010 Z. z. spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov k § 53 ods. 6 uvádza: „Do § 53 Občianskeho zákonníka sa navrhuje doplniť nový odsek 6, obsahom ktorého je zákaz, aby v spotrebiteľskej zmluve, ktorej predmetom je poskytnutie peňažných prostriedkov, odplata podstatne prevyšovala odplatu obvykle požadovanú bankami za spotrebné úvery v obdobných prípadoch. Bude dôležité o akú výšku poskytnutých prostriedkov ide. Či ide o záväzok zabezpečený a obdobie na ktoré sa peňažné prostriedky poskytujú. Tieto tri kritéria majú význam pri určení podstatného prevýšenia odplaty a pri judikatúre možno pri tomto termíne (podstatného prevýšenia) vysledovať hranicu max. 20%.“ V čase podpisu zmluvy sa úroková sadzba bánk a pobočiek zahraničných bánk, za ktorú poskytovali finančné prostriedky pohybovala na úrovni 12,99 %, úroková sadzba v zmysle zmluvy o pôžičke bola vo výške 32,00 %, má za to, že nejde o uplatňovanie úrokovej sadzby v rozpore so zákonom. Z uvedeného dôvodu nepovažuje dohodnutú výšku úrokov v rozpore s ust. § 3 Občianskeho zákonníka. Nakoľko zmluva bola uzatvorená pred dátumom 01.06.2014, je podľa žalobcu bez právneho významu skúmanie odplaty

za poskytnutú pôžičku. Žalovaný podpisom zmluvy zároveň prehlásil, že s navrhovanými parametrami zmluvy súhlasí, pričom túto skutočnosť žiadnym spôsobom nespochybnil.

7. Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 7.4.2020 uviedol, že zotrvávajú na svojich doterajších vyjadreniach. Zmluva o poskytnutí pôžičky č. 7124149 spĺňa všetky náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluvnými stranami bola riadne podpísaná vrátane všeobecnýchobchodných podmienok a neobsahuje žiadne neprijateľné zmluvné podmienky.

K uvedeniu termínu konečnej splatnosti úveru uviedol, že splnenie vyššie uvedenej zákonnej požiadavky uvedením mesiac+rok ukončenia úverového vzťahu ako bolo v posudzovanom prípade „09/2018“ je dostatočne určité a zrozumiteľné, plne v súlade s platnými právnymi predpismi. Týmto odkazuje na vyhlášku MFSR č. 620/2007 Z.z., ktorou sa ustanovuje vzor formulára o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere, konkrétne z jej prílohy v časti vysvetlíviek 2C vyplýva: „Ak z predchádzajúcich údajov o počte a termínoch splátok ponúkaného spotrebiteľského úveru nie je zrejmá konečná splatnosť ponúkaného úveru, uvádza sa, do akého obdobia musí byť ponúkaný spotrebiteľský úver splatený. Uvádza sa buď konkrétny dátum, alebo dĺžka obdobia v dňoch, týždňoch, mesiacoch alebo rokoch, na ktoré je ponúkaný spotrebiteľský úver poskytovaný“. Splatnosť jednotlivých úverových splátok bola podľa čl. 6, bod 6.1., 6.2. a 6.3. zmluvných podmienok úverovej zmluvy stranami dohodnutá k 20.dňu v mesiaci, so splatnosťou prvej mesačnej splátky 20. dňa v mesiaci nasledujúceho po mesiaci, v ktorom došlo k uzavretiu úverovej zmluvy. Úverová zmluva bola uzavretá dňa 09.09.2013, splatnosť prvej úverovej splátky tak nastala 20.10.2013, konečná splatnosť úveru a doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere pri počte 60 mesačných splátok by tak za riadneho plnenia nastala dňa 20.09.2018. Z predloženej zmluvy o spotrebiteľskom úvere je preukázané dojednanie termínov splatnosti úverových splátok a to v čl. 6, bod 6.1., 6.2. a 6.3. zmluvných podmienok úverovej zmluvy. Žalovaný ako spotrebiteľ mal možnosť bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy a termíny splatnosti všetkých splátok za účelom splnenia povinností vyplývajúcich mu z úverovej zmluvy. Termín konečnej splatnosti úveru uvedený ako 09/2018 bez akýchkoľvek pochybností aj právne nevzdelanému priemernému spotrebiteľovi poskytuje relevantnú informáciu o tom, že úver bude musieť splácať do septembra 2018. V spojení s dojednaním splatnosti splátok k 20. dňu v mesiaci je termín konečnej splatnosti úveru stanovený bez potreby použitia akýchkoľvek zložitých matematických operácií. Ročná úroková miera nákladov je v súlade so zákonom a dobrými mravmi. Žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 3.000,00 €, ktorý sa zaviazal vrátiť v 60 pravidelných mesačných splátkach po 93,56 € aj s poistením. Navýšenie úveru predstavuje len zmluvne dojednaný úrok vo výške ročnej úrokovej sadzby 32,00 %. Celková čiastka, ku ktorej zaplateniu sa žalovaný zaviazal predstavuje 5.613,60 €. Odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru nachádza svoje vyjadrenie v RPMN vo výške 32,00 % zhodne s dojednanou úrokovou sadzbou, nakoľko jedinou odplatou poskytnutého úveru je len zmluvný úrok. Výška priemernej hodnoty RPMN pre úvery vo výške od 1.500,00 € do 6.500,00 € vrátane so splatnosťou od 1 do 5 rokov, zverejnená naposledy v čase uzavretia úverovej zmluvy MFSR v súlade s ust. § 21 ods. 2 z.č. 129/2010 Z.z. v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 2. štvrtrok 2013 so stavom ku dňu 30.06.2013 predstavovala 20,83 %. Výška dojednanej odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru v úverovej zmluve 32,00 % neprevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch podľa ust. § 53 ods. 6 OZ platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy a je v súlade so zákonom stanovenou maximálnou výškou odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa ust. § 1a ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 platného a účinného od 01.09.2014. Napriek skutočnosti, že uvedené pravidlo maximálneho stropu výšky odplaty nebolo v čase dojednania úverovej zmluvy v platnosti, zastáva názor, že pokiaľ sám zákonodarca považuje odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi do výšky 2x priemernej RPMN za akceptovanú, v takom prípade výška dojednanej odplaty dojednaná v predmetnej úverovej zmluve, nemôže byť označená za neprimeranú a v rozpore s dobrými mravmi. Dojednaná odplata v úverovej zmluve vo výške 32,00 % nepresahuje 2x váženého priemeru priemerných hodnôt RPMN za všetky typy spotrebiteľských úverov zverejneného MFSR v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 2. štvrtrok 2013 so stavom ku dňu 30.06.2013 vo výške 18,63 % a zároveň nepresahuje 2x priemernej výšky RPMN zverejnenej MFSR v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 2. štvrtrok 2013 so stavom ku dňu 30.06.2013 vo výške 20,83 % pre obdobné úvery. Dojednaná odplata je primeraná, v súlade so zákonom (ust. § 53 ods. 6 OZ platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy) a dobrými mravmi.

8. Žalobca ďalej uviedol, že k zmene výšky mesačných splátok prišlo v dôsledku žiadosti žalovanej o odklad splátok na tri mesiace, ktorá bola pôvodnému veriteľovi doručená dňa 24.01.2014. Nakoľko

ich právny predchodca uvedenej žiadosti listom zo dňa 29.01.2014 vyhovel a žalovaná navýšenie mesačnej splátky akceptovala listom doručený dňa 13.02.2014, právny predchodca žalobcu žalovanú listom zo dňa 17.02.2014 informoval o započítaní splátkových prázdnin a o ďalšom postupe v splácaní. V dôsledku uvedeného prišlo k zmene výšky mesačnej splátky dohodnutého v zmluve o pôžičke č. 7124149 uzavretej dňa 09.09.2013, tak, že od 05/2014 sa zmenila výška zmluvne dohodnutej mesačnej splátky zo sumy 93,56 € na sumu 94,81 €. Počet splátok však zostal nezmenený. Od 10/2013 do 01/2014 žalovaná uhradila 4 splátky. Následne od 05/2014 pokračovala v splácaní zvyšných 56 splátok. Z uvedeného vyplýva, že dlh mala splatiť v 60 splátkach, tak ako to bolo dohodnuté v zmluve.

9. Žalobca zároveň zobral žalobu v časti poplatkov 52,14 Eur späť a žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu vo výške sumu 1.846,04 €, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 1.846,04 € od 02.12.2016 do dňa zaplattenia, to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku a priznal náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia.

10. Žalovaná vo svojom vyjadrení na pojednávaní konanom dňa 1.7.2020 uviedla, že dáva súdu do pozornosti rozsudok Okresného súdu Martin zo dňa 16.9.2013 č.k. 15Cb 84/2012 potvrdený Okresným súdom Žilina zo dňa 15.7. č.k. 9Co 632/2014 nakoľko sa jedná o podobný prípad, ktorým súd určil, že zmluva o poskytnutí bezúčelovej pôžičky je neplatná. Tiež poukázala na rozhodnutie Slovenskej obchodnej inšpekcie zo dňa 25.11.2011, ktorý uložil spoločnosti Consumer Finance Holding pokutu vo výške 40.000,- Eur pre porušenie povinnosti podľa § 4 ods. 2 písm. a) neukladá spotrebiteľovi povinnosti bez právneho dôvodu s tým, že sú v zmluve aj veci, ktoré sa konkrétne tejto zmluvy netýkajú. Zmluva je predformulovaná a podpisovala aj veci, ktoré ona nebrala. Čiže keď nezaškrtila niektoré veci tak to znamená, že s bankou uzatvorila ako keby ďalšiu zmluvu. Chcela tým poukázať na to, že tie zmluvy sa stále opakujú a sú rovnaké, napriek tomu, že boli vyhlásené ako predformulované, čiže aj dodávateľ neposkytol náležité vysvetlenie pretože celých tých 10 strán zmluvných podmienok, ktoré sa netýkajú jej zmluvy, je zmätočných a zavádzajúcich. bežného. V tom sa stratil aj dátum splatnosti, ak nie je dohodnutý inak, k 20-tému dňu v mesiaci. Tá veta je tam vsunutá do tých podmienok. Ak by sa venovali spotrebiteľke náležite so starostlivosťou tak by tam nemohli byť veci ako že prehlasuje, že ak nezaškrtila nižšie tak uzatvára s bankou zmluvu o kartách za 15,- Eur mesačne. To isté sa týka prehlásenia, že sa pred podpisom zmluvy oboznámila so zmluvou. Teda zodpovednosť prenáša na spotrebiteľa a týchto strán s takýmito bodmi je 10. To je typizovaná zmluva, ktorá s ňou nebola preberaná a nie je dôkazom toho, že sa dodávateľ náležite o spotrebiteľa staral, že jej to vysvetlil, že zhodnotil aj jej možnosti.

11. Súd vykonal dokazovanie predloženými listinami a z ich obsahu a obsahu žaloby zistil tento skutkový stav:

12. Právny predchodca žalobcu spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. a žalovaný uzavreli dňa 9. 9. 2013 zmluvu, predmetom ktorej bol záväzok veriteľa poskytnúť žalovanému ako dlžníkovi pôžičku vo výške 3000 euro. Úver bol žalovanému poskytnutý prevodom na jeho účet. Žalovaný sa zaviazal, že poskytnutý úver zaplatí v mesačných splátkach po 93,56 eura vždy ku 20. dňu príslušného mesiaca (bod 6.6.2 zmluvy) po dobu v 60-tich mesiacov s konečným termínom splatnosti v mesiaci september 2018. Podľa textu zmluvy bola dohodnutá fixná ročná úroková sadzba úveru 32 % pri ročnej percentuálnej miere nákladov 32 % a priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov 20,83 %. Celkové náklady spotrebiteľa predstavovali 2613,60 euro. Žalovaný predložil pri podpise zmluvy platný občiansky preukaz ako pílu aktuálneho výpisu z účtu ktorý obsahoval výšku príjmu na odosielateľa. Podľa ostatných informácií k zmluve bol žalovaný v čase uzavretia zmluvy starobný dôchodca s čistým mesačným dôchodkom 442 eura, pričom žalovaný neuviedol iné výdavky ako sú prípadné zrážky zo mzdy alebo splátky v iných záväzkov.

13. Žalovaný listom zo dňa 24. januára 2014 požiadal právneho predchodcu žalobcu o odklad splátok na 3 mesiace kvôli nepriaznivej sociálnej situácii. Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 29. 1. 2014 žalovanému oznámil, že vyhovuje žiadosti a odklad splátok povolil na dobu troch mesiacov. Zároveň žalovanému oboznámil že na zmluvu započítajú splátkové prázdniny v trvaní troch mesiacov od mesiaca február 2014 do mesiaca apríl 2014 s tým, že sa zmení výška mesačnej splátky na 94,81 eura, pričom prvú zmenenú splátku bude potrebné splácať od mesiaca máj 2014. Zároveň bol žalovaný vyzvaný, aby najneskôr do 20. 2. 2014 vyslovil súhlas s uvedenými zmenami, v opačnom prípade bude potrebné pokračovať v splácaní v pôvodnej výške 93 56 eura podľa pôvodného splátkového kalendára. Žalovaný

listom zo dňa 13.2.2014 vyslovil súhlas so zvýšením sumy mesačnej splátky od mesiaca máj 2014 na 94,81 Eur.

14.Z prehľadu splácania úveru bolo zistené, že žalovaný v zmysle zmluvných podmienok a ich zmien pravidelne uhrádzal mesačné splátky do mesiaca máj 2015 a po tomto termíne dochádzalo u žalovaného k omeškaniu mesačných splátok ako aj k úhradám súm rozdielných od dohody strán sporu. Žalobca listom zo dňa 28. 9. 2016 upozornil žalovaného na nedoplatky na splátkach úveru a uviedol, že ak do 5. 11. 2016 nedôjde k úhrade aspoň splátky splatnej v mesiaci júl 2016, bude oprávnený úver zosplatiť. Upozornenie žalovaný prevzal osobne 5. 10. 2016. K úhrade dlžných splátok úveru nedošlo, preto veriteľ listom zo dňa 26. 11. 2016 vyhlásil okamžitú splatnosť úveru a vyzval žalovaného, aby dlh uhradil na označený účet po doručení oznámenia.

15.Z prehľadu splácania úveru vyplýva, že ku dňu zosplatenia úveru 19.11.2016 dlhoval žalovaný na úvere sumu 2286,04 eura. Uvedená suma pozostávala z istiny úveru a kapitalizovaných úrokov z omeškania podľa jednotlivých splátok. Iné nároky k tomuto dátumu vyčíslené neboli. Z prehľadu ďalej vyplýva že po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalovaný v období od 6. 2. 2017 do 5. 9. 2017 vykonal 8 úrad po 55 eur, viac vkladov v prospech žalobcu nevykonal. Celková suma, ktorú žalovaný uhradil žalobcovi bola 3298,81 eura.

16.Po vykonanom dokazovaní súd vec právne posúdil takto:

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatených úrokov z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia.

Podľa § 369 ods. 2 Obchodného zákonníka ak výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe, ktorú ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

Podľa § 369 ods. 3 Obchodného zákonníka ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 9 ods. 1 Zák. č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 Zák. č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom

finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 11 ods. 2 zák.č. 129/2010 Z.z. ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

Podľa § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

Podľa § 7 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené.

Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobia prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

17. Žalobca sa domáhal proti žalovanej zaplatenia 1898,18 Eur s úrokom z omeškania 5% ročne od 2.12.2016 do zaplatenia z titulu uzavretej úverovej zmluvy. Podaním zo dňa 7.4.2020 zobral žalobu v časti o zaplatenie 52,14 Eur späť. Žalovaný so späťvzatím žaloby v tejto časti súhlasil, preto súd konanie o zaplatenie 52,14 Eur podľa § 144, § 145 ods. 2, § 146 ods. 1 CSP zastavil.

18. Súd vyhovel žalobe žalobcu po čiastočnom späťvzatí žaloby v požadovanom rozsahu, keď námietky žalovaného proti uplatnenému nároku vyhodnotil ako nedôvodné.

19. Žalovaný vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku s odôvodnením, že zosplatenie úveru nastalo pre splátku nezaplatenú 20.1.2016, a od tejto doby uplynulo obdobie dlhšie ako tri roky. Toto skutkové tvrdenie žalovaného nezodpovedá obsahu listu žalobcu adresovaného žalovanému dňa 28.9.2016, podľa ktorého ak žalovaný neuhradí splátku splatnú v mesiaci júl 2016, bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť. Mesačné splátky boli splatné k 20.dňu príslušného mesiaca, teda splátka v mesiaci júl 2016 bola splatná 20.7.2016. Žalobca podal žalobu na súde 28.6.2019, teda pred uplynutím 3-ročnej premlčacej doby (§101 Občianskeho zákonníka), ak vychádzame z ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka. Z prehľadu je zrejmé, že žalovaný po zosplatení úveru uhradil 8 x po 55,00 Eur, ktoré sa započítali na dlh žalovaného v sume 440,00 Eur, preto v čase podania žaloby nemohol byť nárok žalobcu premlčaný.

20. Žalovaná ďalej uviedla, že zmluva o úvere je zmluvou formulárovou, jej obsah nemohla ovplyvniť a musela ju podpísať ako celok. Zmluva bola koncipovaná tak, že nezabezpečovala rovnosť a vyváženosť účastníkov zmluvného vzťahu. Pravdepodobným dôsledkom tohto konštatovania žalovanej má byť

neplatnosť úverovej zmluvy pre neprijateľné zmluvné podmienky. Žalovaná priamo na pojednávaní doplnila svoje skutkové tvrdenia o konštatovanie, že podpisovala aj veci, ktoré nebrala. Čiže keď nezaškrtila niektoré veci tak to znamená, že s bankou uzatvorila ako keby ďalšiu zmluvu. Chcela tým poukázať na to, že zmluvy sa stále opakujú a sú rovnaké, napriek tomu, že boli vyhlásené ako predformulované, čiže aj dodávateľ neposkytol náležité vysvetlenie pretože celých tých 10 strán zmluvných podmienok, ktoré sa netýkajú jej zmluvy, je zmätočných a zavadzajúcich. bežného.

21.K uvedenému súd udáva, že námietky žalovanej vo vzťahu k platnosti úverovej zmluvy môžu byť skúmané iba z hľadiska nárokov uplatnených žalobcom. Žalovaná poukazuje na ustanovenia zmluvy, z ktorých si žalobca žiadne nároky neuplatňuje. Ak by aj niektoré zmluvné dojednania boli neplatné pre neprijateľné zmluvné podmienky, ich dôsledkom by bola čiastočná neplatnosť zmluvy, ale nie zmluvy ako celku. Pre posúdenie nároku žalobcu je podstatné, či nárok ním uplatnený vychádza z ustanovení zmluvy, ktoré sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami. Podľa názoru súdu si žalobca uplatňuje nárok, ktorý nemá základ v neprijateľných zmluvných podmienkach. Žalobca si po späťvzati žaloby uplatnil nárok na zaplatenie 1846,04 Eur. Podľa prehľadu splátok a úhrad ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľ vyčíslil dlh na istine úveru v sume 2286,04 Eur. Z prehľadu ďalej vyplýva, že táto suma neobsahuje žiadne sankcie z omeškania ani zmluvné pokuty. Je to suma, ktorú žalovaná ku dňu zosplatenia úveru dlhovala na istine úveru a na úrokoch z úveru. Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalovaná uhradila osem platieb po 55,00 eur, spolu 440,00 Eur. Po odpočítaní sumy úhrad žalovanej po zosplatení úveru nárok žalobcu tvorí požadovaných 1846,04 Eur (2286,04 zosplatená suma mínus úhrady 440,00 Eur). Žalobca si neuplatňuje ani zmluvné pokuty ani iné náklady, ktoré sú súčasťou prehľadu splátok a úhrad. Nárok žalobcu teda nevychádza z neprijateľných zmluvných podmienok, preto sú námietky žalovanej v tomto smere právne irelevantné.

22.Žalovaná ďalej zmluve vytykala, že v nej absentujú povinné náležitosti zmluvy, ako je správna výška RPMN, chýba údaj o konečnej splatnosti, splátka nie je rozdelená na istinu a úrok, preto je úver bezúročný a bez poplatkov. Ani tieto tvrdenia žalovanej nie sú spôsobilé spochybníť nárok žalobcu. Žalovaná tvrdí, že v zmluve je nesprávne uvedená výška RPMN. Zo zmluvy vyplýva, že veriteľ uvádza výšku RPMN 32%, čo je údaj zistený aj súdom doplnením výšky mesačnej splátky a počtu splátok do dostupných kalkulačiek pri poskytnutej sume úveru (úver 3000,00 Eur, splátka 93,56 Eur, počet splátok 60). Pokiaľ ide o tvrdenú povinnosť rozčleniť splátky na istinu a úver, je opakovane judikované, že túto povinnosť veriteľ nemá, pokiaľ ide o rovnaký termín splatnosti istiny a úrokov či iných poplatkov. Žalovaná mala určený termín splatnosti mesačnej splátky vždy ku 20.dňu v mesiaci, a to vrátane istiny úveru ako aj úrokov z úveru. Z prehľadu splácania úveru vyplýva, že žalovaná si povinnosť splácať splátky úveru plnila pred termínom splatnosti, a to nie k 20. dňu ale 6., resp. 7 dňu v mesiaci, čo je možné považovať za splnenie povinnosti zo zmluvy. Zmluva obsahuje aj údaj o konečnej splatnosti, a to mesiac september 2018. K naznačeným nedostatkom zaujal stanovisko aj Súdny dvor EÚ v rozhodnutí C-42/15 a najnovšie aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí 3Cdo/146/2017. Z rozhodnutí vyplýva, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok a to isté sa týka aj takzvanej povinnej amortizácie istiny a konečnej splatnosti (rozsudok C-42/15 Home Credit c/a A.). Dovolací súd vo svojom citovanom rozhodnutí uzavrel, že „vychádzajúc z účelu Smernice, právnych záverov vyjadrených v Rozsudku, účelu § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. a čiastkových právnych záverov vyjadrených vyššie dovolací súd uzatvára, že predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Pokiaľ predmetné ustanovenie zákona č. 129/2010 Z.z. hovorí o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t.j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahrňuje istinu, úroky a iné poplatky.“

23.Žalovaná tiež namietala neprimeranú úrokovú sadzbu 32%. V čase uzavretia zmluvy (9.9.2013), primeranosť odplaty za poskytnuté úvery upravovalo ustanovenie § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti. Nie je preto možné prisvedčiť žalovanej, že maximálna výška odplaty mohla byť iba do

výšky 12,99% podľa prehľadu NBS o priemerných úrokových mierach z úverov. V roku 2013 sa v zmysle ustanovenia § 21 ods. 1 Zák. č. 129/2010 Z.z. poskytovali údaje o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch. Podľa údajov zverejnených Ministerstvom financií, v II. štvrtroku, ktorý predchádzal uzavretiu zmluvy, bola priemerná RPMN úverov od 1500 do 6500,00 Eur so splatnosťou do 5 rokov 20,83% a vážený priemer RPMN 18,63%. Uvedené údaje je potrebné vyhodnotiť v kontexte znenia ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Z úverovej zmluvy vyplýva, že RPMN sa rovná úrokovej miere 32%. Z uvedeného vyplýva, že žalobca od žalovanej okrem úrokov z úveru nepožadoval žiadne iné plnenia ani poplatky, a teda ide o jedinú nákladovú zložku úveru podľa § 2 písm. g) zák. č. 129/2010. Podľa citovaného ustanovenia zákona celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, teda nie len úroky. V predmetnej veci žalobca požadoval iba zaplatenie úrokov z úveru, nevyžadoval žiadne zabezpečenie úveru či už formou zrážok zo mzdy alebo záložnou zmluvou. Žalovaný mal možnosť od zmluvy odstúpiť do 14 dní od uzavretia zmluvy bez uvedenie dôvodu (bod 12.2), mal možnosť splatiť úver pred termínom splatnosti s úrokmi len za obdobie do splatenia úveru, taká istá podmienka bola určená aj pre predčasnú splatnosť úveru (bod 12.3.). Súd poukazuje aj na výšku úveru 3000,00 Eur, dobu splácania 5 rokov pri príjme žalovaného 442,00 Eur, čo pre žalobcu predstavovalo značné podnikateľské riziko. Napriek tomu nedohodol žiadne neprimerané a neprijateľné opatrenia, ktoré by boli pre žalovaného nad mieru zaťažujúce alebo na existencii ohrozujúce. Okrem zmluvnej pokuty nepoužil žiadne iné inštitúty zabezpečenia záväzku. Súd preto nepovažuje úrok 32% za neprimeraný a v rozpore s dobrými mravmi.

24. Žalovaný tiež tvrdil, že veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou pri uzatváraní zmluvy. Súd v tomto smere nezistil hrubé porušenie povinnosti žalobcu, pretože iba hrubé porušenie povinnosti konať s odbornou starostlivosťou má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. V čase uzavretia úverovej zmluvy ustanovenie § 11 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. uvádzalo, „ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver“. Z obsahu zmluvy vyplýva, že žalobca pri uzatváraní zmluvy zisťoval príjem žalovaného, ktorý je v zmluve uvedený vo výške 442,00 Eur. Žalobca zisťoval aj mesačné výdavky na prípadne iné úvery alebo pôžičky, kde žalovaný neuviedol žiadne iné splátky úveru. Zmluva uvádza aj údaj o tom, že žalovaný je dôchodca. Zo zmluvy ďalej vyplýva, že veriteľovi bol predložený platný občiansky preukaz a kópia aktuálneho výpisu z účtu, kde je uvedená výška príjmu a odosielateľ. Nie je preto možné prisvedčiť žalovanému, že žalobca hrubo porušil povinnosti podľa § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z.

25. Žalovaný ďalej namietal, že splácanie úveru nebolo dojednané určite a zrozumiteľne, zmluvná odmena nebola dojednaná určite a bola v rozpore s dobrými mravmi, zabezpečenie v zmluve bolo v rozpore s dobrými mravmi a sankcie neboli dojednané určite a zrozumiteľne. Žalobca tiež požaduje zmluvnú pokutu 10% z dlžnej splátky, pričom zo zmluvy nie je určitá výška úveru. V tejto časti námietok ide zo strany žalovaného o všeobecné konštatovania bez konkrétnej návaznosti na predmet konania. Žalovaný k splácaniu úveru uviedol, že nebolo dojednané určite a zrozumiteľne. Zmluva v časti 6.2. uvádza, že úver je splatný k 20.dňu príslušného mesiaca. Z prehľadu splácania úveru je preukázané, že žalovaný do určitej doby pravidelne platil splátky úveru, a to pred termínom určenej splatnosti. Mal teda vedomosť o tom, že je povinný splátky splácať pravidelne každý mesiac do dohodnutej doby. Žalovaný tiež namietal neurčitosť zmluvnej odmeny. Zo zmluvy však vyplýva, že žalovaný zmluvnú odmenu mimo dohodnutých úrokov z úveru nepožadoval. Súd tiež nezistil, aké zabezpečenie v zmluve malo byť v rozpore s dobrými mravmi. Ak mal žalovaný na mysli zabezpečenie poskytnutého úveru prostredníctvom inštitútov hmotného práva, zmluva okrem zmluvnej pokuty žiadne ustanovenia zabezpečujúce pohľadávku neobsahuje. Tiež sa zmluve vytýka neurčitosť sankcií, žalobca však žiadne sankcie okrem zákonných úrokov z omeškania nepožaduje. Žalovaný tiež uvádza, že žalobca tiež požaduje zmluvnú pokutu 10% z dlžnej splátky, pričom zo zmluvy nie je určitá výška úveru. Neuvádza však, aké má toto konštatovanie právnu relevanciu k uplatnenému nároku. Výška úveru je zo zmluvy známa (3000,00 Eur), je uvedená v časti V. zmluvy a je vyjadrená určito. Tiež je určito vyjadrená výška zmluvnej pokuty ako 10% z dlžnej splátky, pričom žalobca zmluvnú pokutu nepožaduje. Súd je

toho názoru, že námietky žalovaného je možné hodnotiť iba z hľadiska uplatneného nároku, pretože v pozícii žalobcu je veriteľ poskytnutého úveru a nie žalovaný. Žalobca svoj nárok riadne odôvodnil a je v súlade s uzavretou zmluvou i právnymi predpismi na ochranu spotrebiteľa.

26. Žalovaný je v omeškaní s plnením záväzku, preto je dôvodný aj nárok žalobcu na úroky z omeškania. Žalobca zosplatnil úver ku dňu 19.11.2016. Úroky z omeškania požaduje od 2.12.2016. Požadovaná výška úrokov z omeškania 5% ročne je v súlade s ustanovením § 3 Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z.z., pretože ku dňu 2.12.2016 predstavovala 0+5%tuálnych bodov. Súd preto priznal žalobcovi aj požadované úroky z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1846,04 Eur od 2.12.2016 do jej zaplataenia.

27. O trovách konania žaloby žalobcu súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP v náväznosti na ustanovenie § 256 ods. 1 CSP tak, že ich priznal žalobcovi v pomere 94,50%. Žalobca pôvodne požadoval zaplataenie sumy 1898,18 Eur. Žalobu v časti 52,14 Eur zobral po začatí konania späť bez bližšieho zdôvodnenia, preto v tejto časti je jeho nárok potrebné považovať za neúspech v konaní. Pomer úspechu a neúspechu je 1846,04 Eur ku 52,14 Eur, čo v percentuálnom vyjadrení predstavuje 97,25% úspechu a 2,75% neúspechu. Žalobcovi preto patria trovy ako rozdiel medzi úspechom a neúspechom, teda 94,50%. O výške trov konania rozhodne po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením vyšší súdny úradník podľa § 262 ods. 2 CSP.

28. Žalovaná si vzájomnou žalobu uplatnila proti žalobcovi právo na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 298,81 Eur. Žalovaná vychádzala z toho, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Žalobcovi zaplatila sumu 3298,81 Eur, úver bol poskytnutý vo výške 3000,00 Eur, preto má právo na zaplataenie sumy, ktorú poukázala žalobcovi nad 3000,00 Eur. Úspech žalovanej o vydanie bezdôvodného obohatenia bol podmienený tým, že súd bude konštatovať bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru pre porušenie ustanovení § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. resp. § 7 ods. 1 citovaného zákona. Ako súd zdôvodňoval vyššie, nebolo zistené také porušenie zákona zo strany žalobcu, ktoré by odôvodňovalo záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru. Preto bola vzájomná žaloba žalovanej proti žalobcovi zamietnutá.

29. O trovách vzájomnej žaloby súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že trovy vzájomnej žaloby žalobcovi nepriznal. Žalobca síce bol v tejto časti konania úspešný, k vzájomnej žalobe sa samostatne nevyjadril, preto mu žiadne trovy konania nevznikli.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na tunajšom súde.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 CSP uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody podľa § 365) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Ak povinnosť uložená v tomto rozhodnutí nebude splnená, môže sa oprávnená osoba svojho nároku domáhať návrhom na vykonanie exekúcie.

Podľa § 127 ods. 1 CSP ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

Podľa § 127 ods. 2 CSP ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.